

VREDEGERECHT
van het KANTON GEEL

nummer : 13A652

datum : 512

uitgifte afgeleverd

aan :
op :
R.O./U nr. :
Kosten : blz. x 1,75 euro = euro

Eerste blad

VONNIS

Op de openbare terechtzitting van **dinsdag, vier maart tweeduizend veertien**, in de gerechtszaal van het Vrederecht van het kanton Geel, werd door **Ons, Gerecht Raeymaekers, Vrederechter**, bijgestaan door **Victor Vos, Griffier** van voormeld kanton, het volgende vonnis uitgesproken :

INZAKE:

01. **F** , verkoopsafgevaardigde, geboren te Breda,
Nederland op 22 oktober 1976, wonende te
02. **E** , geboren te Wetteren op 17 december 1980, be-
diende. wonende te
03. **D** , zonder gekend beroep, wonende te
04. **H** , zonder gekend beroep, wonende te
05. **M** , zonder gekend beroep, wonende te

- **aanleggers,**

TEGEN:

de **Besloten Vennootschap met Beperkte Aansprakelijkheid** .
ingeschreven in het K.B.O. onder het nummer met zetel te .

- **verwerende partij**, hebbende als raadsman, **Mr. Dieter Leenders**, advocaat met kantoor te 2018 Antwerpen, Harmoniestraat 1;

EN:

01. , wonende te :
02. , wonende te :
- **vrijwillig tussenkomende partijen,**

Gelet op de in het dossier van de rechtspleging gerangschikte stukken, ondermeer:

- de inleidende dagvaarding van **Gerechtsdeurwaarder Peter Segers** te Turnhout d.d. 23 mei 2013, die ertoe strekt:

- de verzoeking van aanleggers ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;
- de koopovereenkomsten inzake nietig te verklaren en dienvolgens verweerster te zien en te horen veroordelen om aan aanleggers te betalen de som van 4.520,86 euro en de vergoedende interesten vanaf 22 februari 2013 tot op datum van het tussen te komen vonnis;
- verweerster te zien en te horen veroordelen tot de gerechtelijke interesten vanaf datum vonnis tot de dag der algehele betaling;
- verweerster tevens te zien en te horen veroordelen tot de kosten van het geding, begrepen de rechtsplegingsvergoeding;
- het te vellen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad.
- het gemeenschappelijk verzoek tot toepassing van artikel 747.§1 van het Gerechtelijk Wetboek, ter zitting van 18 juni 2013 neergelegd,
- de tussenbeschikking dd. 18 juni 2013 verleend overeenkomstig artikel 747.§1 van het Gerechtelijk Wetboek die de conclusiekalender tussen de partijen regelt, en de rechtsdag bepaald werd op 03 december 2013 om 09.00 uur;
- de kennisgeving artikel 747.§1,3° lid van het Gerechtelijk Wetboek dd. 19 juni 2013 met gewone brief aan partijen en hun raadsliden.

Gelet op de stukkenbundel van partijen;

Gelet op de besluiten van partijen;

* * *

Voorgaanden.

is een professionele verkoper van huisdieren.

In de loop van 2012 verkoopt zij kittens aan de volgende personen:

- een vrouwelijke kat, genaamd Minneke, ras Brit, ° 21.10.2011, aan
op 7.1.2012,
- een mannelijke kat, genaamd Branco, ras Brit, ° 29.3.2012, aan
op 16.7.2012
- een vrouwelijke kat, genaamd Sheba, ras Brit, ° 8.4.2012, aan
14.7.2012,
- een mannelijke kat, genaamd Gizmo, ras Brit, ° 20.3.2012, aan
op 3.6.2012.

Volgens verklaring van de kopers, sterven de katten allemaal binnen zes maanden na aankoop.

De eigenaars zijn de mening toegedaan dat de katten het slachtoffer waren van het FIP-virus.

De kopers vorderen de nietigverklaring van de koop, wegens verborgen gebrek, en de betaling van een schadevergoeding.

De verkoper betwist dat dit virus reeds aanwezig was op het ogenblik van de verkoop.

In rechte.

1. Dossier]

De vordering wordt ontvankelijk verklaard. Daarover bestaat geen betwisting.

Bij de verkoop, leverde verweerster aan de kopers een garantiecertificaat af, zoals voorzien in het KB van 27.4.2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden in zake de verhandeling van dieren.

Volgens voormeld garantiebewijs verbindt de verkoper er zich toe om, ingeval het dier sterft door één van de ziekten, vermeld in het garantiecertificaat, de aankoopprijs van het dier terug te betalen of om het dier te vervangen, op voorwaarde dat de symptomen van de ziekte werden vastgesteld door een dierenarts binnen een periode van 10 dagen voor panleucopenie, van 21 dagen voor infectueuze peritonitis en van 15 dagen voor feline leucose, telkens beginnend op de dag na de overdracht.

Binnen deze periode moet de door de koper geraadpleegde dierenarts een schriftelijke en gedateerde verklaring afleveren, waarvan een copie binnen 2 werkdagen na de diagnose aan de verkoper wordt verzonden.

Om recht te hebben op de waarborg bij overlijden of euthanasie van het dier ten gevolge van één van de genoemde aandoeningen, dient de koper de aanwezigheid van de ziekte te laten bevestigen door een laboratorium van een Europese universitaire diergeneeskundige faculteit.

Indien hieraan is voldaan, met name de verklaring van de dierenarts en de bevestiging van de diagnose door het laboratorium, dan is de verkoper gehouden tot terugbetaling van de aankoopprijs van het dier hetzij tot vervanging, -evenals tot terugbetaling van de diergeneeskundige en farmaceutische kosten tot maximum 30% van de aankoopprijs van het dier.

De regeling, zoals opgenomen in het garantiecertificaat, schrijft een handelwijze voor die, in de daarin bepaalde gevallen, de vervanging hetzij de betaling van een schadevergoeding garandeert.

Het niet-naleven van deze voorschriften door de koper, betekent niet dat deze zijn recht op schadevergoeding of vervanging van het dier verliest. Het betekent alleen dat de koper geen beroep kan doen op de wettelijke garantie en deze, indien hij of zij zich gedupeerd voelt, een andere juridische weg zal dienen in te slaan.

Het garantiecertificaat meldt uitdrukkelijk dat het geldt onverminderd andere mogelijkheden van beroep, voorzien in de artikelen 1641 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

De koper kan dus, onverkort, gebruik maken van andere rechtsinstrumenten om zijn aanspraken te onderbouwen.

Partijen voeren er geen betwisting over dat de aankoop van de kat beheerst wordt door de Wet op de Consumentenkoop.

Een huisdier is een consumptiegoed in de zin van art. 1649bis B.W.
(cfr. C. Cauffman, De nieuwe wet op de consumentenkoop, TPR 2005, nr. 20, p. 797)
(cfr. Gent (12de K) nr. 2011/AR/705, 2.5.2012, DCCR 2012, afl. 97, 100)

De echtgenoten kochten, als particulier, handelend voor doeleinden, die geen verband houden met hun beroepsactiviteit of commerciële activiteit, het katje aan bij een professionele verkoper.

Overeenkomstig art. 1649quater § 1 B.W. is de verkoper jegens de consument aansprakelijk voor elk gebrek aan overeenstemming dat bestaat bij de levering en zich manifesteert binnen twee jaar vanaf de levering.

Volgens de Wet op de Consumentenkoop omvat het gebrek aan overeenstemming zowel de niet-conforme levering als een verborgen gebrek.

De bewijslast rust bij de kopers.

Dit bewijs kan geleverd worden door alle middelen van recht, vermoedens inbegrepen.

De echtgenoten leggen de schriftelijke nota's voor van de verschillende consulten bij de dierenarts, waarin opgave wordt gedaan van de datum, het onderzoek, de toegediende en voorgeschreven medicatie en het gewicht van het dier, evenals de laboresultaten van de bloedanalyse op 18.4.2012:

11.1.2012: conjunctivitis re oog,- toediening antibiotica en ontstekingsremmers – gewicht: 700 gr.;

16.1.2012: ander oogje ook aangetast, niezen en neusvloei,- toediening andere antibiotica en ontstekingsremmer – gewicht: 750 gr.;

8.3.2012: nog steeds niezen en groene snot,- toediening antimicrobieel middel,-gewicht: 1.350 gr.;

24.3.2012: nog "ab" bijgehaald,- toediening antimicrobieel middel in hogere dosis;

18.4.2012: blijft snotten,- toediening antibioticum,- gewicht: 1.400 gr.;

23.4.2012: toediening oogzalf;

11.5.2012: oog erg gezwollen, slaapt de hele dag, eet nauwelijks,- gewicht: 200 gr. vermagerd,- euthanasie.

Dit betekent dat voor het katje reeds een dierenarts diende geconsulteerd te worden, 4 dagen na de aankoop.

Zes raadplegingen bij de dierenarts volgden, na de aankoop, over een periode van vier maanden en betroffen steeds ontsteking van het oog, niezen en snotten, waarvoor diverse antibioticakuren werden toegediend.

De dierenartsnota's wijzen erop dat de klachten bleven aanslepen: immers, op 8.3.2012 stelde deze vast dat het katje "blijft" snotten.

De bloedanalyse dd. 18.4.2012 stelde een polyclonale hypergammaglobulinemie vast, voorkomend bij ernstig leverlijden, collageenziekten en langdurige infectieziekten.

Uiteindelijk was de toestand, na vier maanden, zo verslecht dat het dier een hele dag sliep en nauwelijks at, waarop tot euthanasie werd overgegaan.

De groeicurve voor katten, ter beschikking gesteld door de dierenarts, geeft bovendien aan dat het katje, van in den beginne, een ondermaats gewicht had en dit nooit inhaalde.

Overeenkomstig art. 1649quater §4 B.W. geldt het vermoeden, tot bewijs van het tegendeel, dat het gebrek bestond op het tijdstip van levering, zo het zich manifesteert binnen een termijn van zes maanden vanaf de levering.

Verweerster levert dit tegenbewijs niet.

De omstandigheid dat het garantiecertificaat de verkoper verplicht tot het verstrekken

van garantie, zo zich binnen drie weken na aankoop de ziekte FIP manifesteert, betekent geenszins dat, zo het dier op latere datum blijkt te lijden aan FIP, dit dier op de dag van de aankoop vrij van gebreken was.

Klaarblijkelijk zou, volgens de door partijen voorgelegde documentatie, de diagnose "FIP" moeilijk te stellen zijn.

De behandelende dierenarts meldt in haar verslag van 28.4.2012 dat "volgens het laatste bloedonderzoek de albumine/globulineverhouding lager was dan 0,5, wat de kans op FIP zeer waarschijnlijk maakt".

Het geheel van de feitelijkeheden, door de echtgenoten opgesomd, toont aan dat het katje een ondermaats gewicht had, enkele dagen na aankoop ziek was en, ondanks verschillende medische behandelingen, onvoldoende recupereerde, te weinig gewicht bijwon, niet genas maar integendeel, na vier maanden, diende geëuthanaseerd te worden.

Dit bewijst, onafgezien van de vraag of de kat nu geëuthanaseerd werd ingevolge FIP dan wel ingevolge een andere ziekte, dat zij behept was met een verborgen gebrek, dat geacht wordt reeds te hebben bestaan op de dag van aankoop.

Aan de kopers kan geen gebrek aan goede trouw worden verweten: het telefoonverkeer wijst op telefonische contacten op respectievelijk 10.1.2012, daags voor het eerste dierenartsconsult, op 15.1.2012, 18.1.2012 en 27.1.2012. en opnieuw op 23.4.2012.

Bovendien is niet bekend of de verkoopovereenkomst een termijn voorzag binnen welke de koper de verkoper diende op de hoogte te brengen van het gebrek aan overeenstemming van het gekochte dier. Indien geen meldingstermijn is opgenomen in de overeenkomst, is het gemeen kooprecht van toepassing. Dit kent geen korte meldingstermijn, zodat er geen sprake kan zijn van enig verval van recht in hoofde van de koper.

(cfr. Hof Antwerpen, 21.5.2012, NJW 2013, nr. 276, p. 122 e.v.)

De vordering tot vernietiging van de verkoop wegens verborgen gebrek wordt gegrond verklaard.

Verweerster is eveneens gehouden tot vergoeding van de schade, door de echtgenoten geleden.

Deze wordt begroot als volgt:

Koopsom: € 550,00

Diergeneeskundige kosten: € 293,11

Morele schade:

De aanschaf van een kat houdt in dat de koper ervoor kiest dit dier op te nemen in zijn of haar gezin, als gezelschapsdier. Het houdt tevens een engagement in om de kat te verzorgen, hem in goede gezondheid te houden, aandacht en genegenheid te geven.

Onvermijdelijk groeit er een band tussen mens en dier, - hetgeen overigens de bedoeling is.

In casu, hebben de echtgenoten een jong poesje opgenomen in hun gezin, dat zij, bijna onmiddellijk na de aanschaf, zagen ziek worden.

Zij hebben samen met het katje haar lijdensweg doorgemaakt, -welke uiteindelijk verschillende maanden heeft geduurd.

Ongetwijfeld heeft dit stress en verdriet voor de eigenaars met zich gebracht.

Een vergoeding voor de morele schade, die de eigenaars hebben ondergaan, is gerechtvaardigd. Deze wordt ex aequo et bono begroot op € 250,-.

2. Dossier

Partijen zijn het erover eens dat de britse korthaar kat, Branko, geboren op 29.3.2012, op

16.7.2012 werd aangekocht door

Blijkens stuk 11 in het dossier van aanleggers zijn en I
gehuwd volgens het stelsel van de wettelijke huwgemeenschap.

De kat, door één der echtgenoten aangekocht, behoort dan ook tot de huwgemeenschap.

De vordering tot vergoeding van schade, veroorzaakt door ziekte en verlies van de kat, is dan ook ontvankelijk in hoofde van beide echtgenoten.

De vordering wordt ontvankelijk verklaard.

Mutatis mutandis geldt hetzelfde als, wat hiervoor werd overwogen m.b.t. het dossier

Gezien de echtgenoten geen beroep kunnen doen op het garantiecertificaat, vermits de daarin voorziene procedure niet werd gevolgd, dienen zij het bewijs te leveren van het bestaan van een geborgen gebrek bij de poes, op het ogenblik van de aankoop.

Zij leggen daartoe een attest voor, geschreven door de behandelend dierenarts op 25.7.2012, welke meldt dat de poes, Branko, op 20.7.2012 werd binnengebracht wegens diarree, waarop een behandeling werd aangevat met antibiotica en diarreeremmer.

Op 24.7.2012 werd een bloedonderzoek uitgevoerd omdat er geen verbetering was ingetreden.

Faeces werd onderzocht op 17.8.2012.

Er volgde een nieuw bloedonderzoek op 18.10.2012, welke een sterk verhoogde waarde aangaf voor FCoV (FIP).

Er wordt geen bewijs voorgelegd van het euthanasieren van de kat.

Blijkens het bloedonderzoek dd. 18.10.2012 had de kat, op die datum, de dodelijke ziekte FIP ontwikkeld.

Overeenkomstig art. 1649quater §4 B.W. geldt alsdan het vermoeden, tot bewijs van het tegendeel, dat het gebrek bestond op het tijdstip van levering.

Verweerster dient daarop het bewijs te leveren dat het gebrek niet bestond ten tijde van de levering.

(cfr. C. Cauffman, De nieuwe wet op de consumentenkoop, TPR 2005, nr. 58, p. 820)

Verweerster voert daartoe geen enkel bewijs aan.

De vordering tot vernietiging van de verkoop wegens verborgen gebrek wordt gegrond verklaard.

Verweerster is daarop gehouden tot vergoeding van de schade, door de echtgenoten geleden.

Deze wordt begroot op:

Aankoopprijs: € 600,00

Diergeneeskundige kosten: de voorgelegde ereloonnota's betreffen de kat, Yara. De kostennota's betreffende de kat, Branko, zijn aan het dossier niet toegevoegd. In acht genomen de, blijkens de neergelegde stukken, uitgevoerde onderzoeken, worden deze kosten ex aequo et bono begroot op € 150,00.

Morele schadevergoeding: hiervoor geldt, mutatis mutandis, dezelfde argumentatie als in het dossier). De vergoeding wordt ex aequo et bono begroot op € 250,00.

3. Dossier

De ontvankelijkheid van de vordering van [] wordt niet betwist.
[] kocht een britse korthaarkat, Sheba °op 8.4.2012, bij verweerster aan op 14.7.2012.
Zij stelt dat zij nog diezelfde dag merkte dat het dier diarree had, waarop zij enkele dagen later een dierenarts raadpleegde.
Uiteindelijk zou het diertje overleden zijn aan het FIP-virus.

Mutatis mutandis geldt hetzelfde als, wat hiervoor werd overwogen m.b.t. het dossier

Gezien [] geen beroep kan doen op het garantiecertificaat, vermits de daarin voorziene procedure niet werd gevolgd, dient zij het bewijs te leveren van het bestaan van een geborgen gebrek bij de poes, op het ogenblik van de aankoop.

Haar eigen verklaring volstaat daartoe niet.
Enig stavingsstuk wordt niet voorgelegd.

Dit in acht genomen, voldoet [] niet aan de haar opgelegde bewijslast.

De vordering wordt ongegrond verklaard.

4. Dossier I

[] kocht op 3.6.2012 de britse korthaarkat, Gizmo, ° 20.3.2012 aan bij verweerster.

Blijkens het attest van woonst wonen [] en [] feitelijk samen te [], sedert 19.6.2012.

Volgens de voorgelegde attesten van de dierenarts kwam Charlotte Mandeville met de kat op raadpleging.

Het mag dan ook worden aangenomen dat de kat opgenomen was in het feitelijk gezin van [] en []

Dit verschaft [] zowel noedanigheid als belang om een vordering tot betaling van schadevergoeding te stellen n.a.v. de ziekte en het overlijden van de kat.

De vordering wordt in hoofde van beiden ontvankelijk verklaard.

Mutatis mutandis geldt hetzelfde als, wat hiervoor werd overwogen m.b.t. het dossier

Gezien [] en [] geen beroep kunnen doen op het garantiecertificaat, vermits de daarin voorziene procedure niet werd gevolgd, dienen zij het bewijs te leveren van het bestaan van een geborgen gebrek bij de poes, op het ogenblik van de aankoop.

Zij leggen een reeks attesten voor van de dierenarts, opgemaakt n.a.v. de raadplegingen voor de kat, Gizmo, met name:

Op 8.6.2012, 11.6.2012, 14.6.2012, 21.6.2012, 10.7.2012, 7.9.2012, 2.11.2012 en 8.11.2012 toen het katje geëuthanaseerd werd, na hospitalisatie.

De behandelend dierenarts vermeldt in zijn verslag dat de kat vanaf 8.6.2012 intensief behandeld werd tegen niesziekte en conjunctivitis met antibiotica, astronautenvoeding en ontstekingsremmers maar uiteindelijk geëuthanaseerd werd op 8.11.2012, waarbij de bloedanalyse verwees naar de ziekte FIP.

Uit deze feitelijke gegevens dient te worden afgeleid dat de kat, vijf dagen na aankoop, ziek was en een intensieve medische behandeling onderging zonder dat genezing bereikt werd, -integendeel,- gezien de algemene toestand van de kat zo verslecht was

dat zij, vijf maanden na aankoop diende geëuthanaseerd te worden.
Dit bewijst dat de kat behept was met een verborgen gebrek, dat geacht wordt reeds te hebben bestaan op de dag van aankoop.

Verweerster mag het tegenbewijs daarvan leveren.
Zij slaagt daarin niet.

De vordering vanwege de vrijwillig tussenkomende partij, tot vernietiging van de verkoop wegens verborgen gebrek wordt gegrond verklaard.

Verweerster is daarop gehouden tot vergoeding van de schade, door en geleden.

In hoofde van , wordt deze begroot op:

Aankoopprijs: € 535,00

Diergeneeskundige kosten: € 429,82.

In hoofde van en samen:

Morele schadevergoeding: dezelfde redenering als in het dossier wordt mutatis mutandis, aangehouden. De vergoeding wordt ex aequo et bono begroot op € 250,00.

De kosten van het geding worden ten laste gelegd van verweerster. De rechtsplegingsvergoeding wordt begroot op de standaardvergoeding voor het geheel van het geschil.

Het vonnis wordt uitvoerbaar verklaard bij voorraad.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de artikelen 2, 3, 4, 30, 37, 41 en 43 van de Wet van 15 juni 1935.

Wij, Vrederechter,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verlenen de heer en de heer akte van hun tussenkomst in het geding.

Verklaren de vorderingen ontvankelijk en gegrond in hoofde van aanleggers en van de vrijwillig tussenkomende partijen: en ; en ongegrond in hoofde van aanlegster:

Verklaren de vorderingen tot vernietiging van de verkoop wegens verborgen gebrek van aanleggers en van de vrijwillig tussenkomende partijen: en gegrond.

Veroordelen verweerster om aan de heer en mevrouw te betalen de som van **duizend drieënnegentig euro en elf eurocent (1.093,11 euro)**, te verhogen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet.

Veroordelen verweerster om aan de heer en mevrouw te betalen de som van **duizend (1.000,00 euro)**, te verhogen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet.

Veroordelen verweerster om aan de heer] betalen de som van **negenhonderd vierenzestig euro en tweeëntachtig eurocent (964,82 euro)**, te verhogen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet.

Veroordelen verweerster om aan de heer en mevrouw : -
: betalen de som van **tweehonderd vijftig euro (250,00 euro)**, te verhogen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet.

Verklaren de vordering van mevrouw : ontvankelijk, doch ongegrond en wijzen haar ervan af.

Veroordelen verweerster tot de gedingkosten, en begroten deze:

- in hoofde van aanleggers .

op:

- tweehonderd vierendertig euro en negenentwintig eurocent voor dagvaarding en rolrecht,
- zevenhonderd vijftien euro voor rechtsplegingsvergoeding;
- in hoofde van aanlegster : op nul euro;
- in hoofde van verweerster op nul euro.

Verklaren dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling.

Wij, Vrederechter tekenen met de Griffier.

De Griffier,

Victor Vos

De Vrederechter,

Greta Raeymaekers

Aangeboden op

Niet te registreren,
De adviseur a.i.